ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Την Παρασκευή 7 Φλεβάρη λόγω ενός τροχαίου στην Σ. Τρικούπη και ενός διαπληκτισμού μεταξύ των οδηγών έσπευσε στο σημείο περιπολικό της τροχαίας. Έγινε αντιληπτό από ομάδα ατόμων που αφού εκδίωξαν το πλήρωμα, στη συνέχεια του έβαλαν φωτιά. Παράλληλα, χτύπησαν άτομα που βρίσκονταν στο σημείο και προσπάθησαν να τους σταματήσουν.

Αναλύοντας το γεγονός βγαίνει ένα βασικό συμπέρασμα. Σε παρόμοιες περιπτώσεις στο παρελθόν όταν στην περιοχή λάμβαναν χώρα τροχαία ή περιπτώσεις, που τις διαχειρίζονταν το συγκεκριμένο τμήμα της αστυνομίας (π.χ. μετακινήσεις αυτοκινήτων από γερανό) συνέδραμαν δυνάμεις των ΜΑΤ, ακριβώς για τον φόβο επίθεσης που μπορεί να δεχόταν ένα πλήρωμα περιπολικού και ο γερανός. Ειδικά τις βραδινές ώρες αυτό ήταν κανόνας. Έτσι ουσιαστικά δεν δίνονταν η δυνατότητα σε κανέναν να επιτεθεί. Στην περίπτωση της Παρασκευής, αν ακολουθούνταν η ίδια τακτική το περιπολικό θα συνοδεύονταν από πολυάριθμη ομάδα ΔΕΛΤΑ που θα είχε σπεύσει στο σημείο άμεσα και μάλλον κανείς δε θα επιτίθονταν στο περιπολικό. Τώρα το πλήρωμα πήρε εντολή από το κέντρο να σπεύσει στο σημείο αλλά παράλληλα δε δόθηκε εντολή να συνδράμουν ΜΑΤ και ΔΕΛΤΑ στο περιστατικό. Προφανώς το κέντρο επιχειρήσεων υπάκουσε στο νέο επιχειρησιακό σχέδιο των καινούριων πολιτικών προϊσταμένων του που προβλέπει την μη παρουσία των ΥΑΤ και ΔΕΛΤΑ εντός των Εξαρχείων. Άρα η τροχαία θα πάει μόνη της να επιληφθεί.

Ουσιαστικά, είναι φανερό πως με τις νέες εντολές του υπουργείου ΠΡΟ.ΠΟ είναι πιο ευάλωτες στα συγκεκριμένα περιστατικά κάποιες αστυνομικές δυνάμεις στο να δεχτούν επίθεση. Όπως π.χ. στη βουλή την ημέρα των Ιμίων όπου για πρώτη φορά οι διαδηλωτές είχαν πρόσβαση στις κλούβες που έκλειναν το δρόμο, γι’ αυτό και γράφτηκαν και τα συνθήματα με σπρέι. Θεωρητικά, όπως και με το περιπολικό την Παρασκευή κάποιος θα μπορούσε να επιχειρήσει να βάλει φωτιά στην κλούβα. Άρα εδώ μπαίνει το πρώτο ερώτημα: Αφού απλά τώρα θα μπορούμε πρέπει και να το κάνουμε; Κατηγορηματικά όχι. Πριν οποιοσδήποτε πάρει μια επιθετική πρωτοβουλία ενάντια σε μπάτσους πρέπει να συνυπολογίσει δύο βασικές παραμέτρους. Το κόστος που μπορεί αυτή να αποφέρει στο περιβάλλον του, δηλαδή να κρίνει το ισοζύγιο κόστους και αποτελέσματος της ενέργειάς

του και τον πολιτικό συμβολισμό που αυτή δείχνει.

Στην περίπτωση της πορείας των Ιμίων, μια απόπειρα εμπρησμού κλούβας θα προκαλούσε γενικευμένη επίθεση των ΜΑΤ στα μπλοκ, τραυματισμούς και συλλήψεις. Άρα πολύ καλώς οι διαδηλωτές έδειξαν αυτοσυγκράτηση. Στην περίπτωση της Παρασκευής ο εμπρησμός του περιπολικού προκάλεσε την γενικευμένη επίθεση των ΜΑΤ στην περιοχή και είχαμε τραυματισμούς, προσαγωγές και συλλήψεις. Το κόστος της ενέργειας δηλαδή ήταν πολλαπλάσιο του αποτελέσματος. Αν νομίζει κανείς ότι αξίζει τον κόπο για ένα καμμένο περιπολικό της τροχαίας να χτυπηθεί και να συλληφθεί στην ευρύτερη περιοχή κόσμος, είναι απλά ανεγκέφαλος.

Τώρα στον πολιτικό συμβολισμό που παράγεται. Είναι αλήθεια ότι την τελευταία τριετία οι επιθετικές δράσεις κομματιών του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου είχαν περιοριστεί στο ελάχιστο λόγω της υπέρμετρης αστυνομικής παρουσίας και καταστολής. Το να βγούμε τώρα ορισμένοι από μας και να επιτεθούμε στα σημεία εκείνα που σου αφήνει χώρο ουσιαστικά το νέο δόγμα της νέας πολιτικής ηγεσίας του ΠΡΟ.ΠΟ δείχνει απλά ότι είσαι τσάμπα μάγκας. Και μιλάμε για τα συγκεκριμένα σημεία που προαναφέραμε. Που είναι προσβάσιμα για επίθεση όχι από τις οργανωτικές σου ικανότητες, όχι από την αυτοθυσία σου, όχι γιατί δημιούργησες εσύ τους συσχετισμούς αλλά λόγω του... Πανούση. Γι’ αυτό, λοιπόν, βάζοντας ο καθένας σοβαρά κριτήρια πριν κάθε επιθετική του κίνηση ούτε τσάμπα μάγκας θα πρέπει να είναι ούτε να αδιαφορεί για το κόστος των επιλογών του που αφορά τον διευρυμένο περίγυρό του. Αλλιώς αν επιλέγει αυτόν τον τρόπο και δρόμο και αφού με τις ενέργειές του μας βάζει όλους στο κάδρο καθώς εισπράττουμε και εμείς τις συνέπειες των πράξεών του θα έχει να κάνει και μαζί μας. Και για να το ξεκαθαρίσουμε: Εμείς λέμε ναι σε επιθετικές κινήσεις αλλά με συγκριμένα προαπαιτούμενα. Να είναι στοχευμένες, να γίνονται σε κατάλληλο timing, να υπολογίζουν το κόστος, να βρίσκονται σε σύνθεση με το μαζικό κίνημα, να έχουν διεισδυτικότητα στο κοινωνικό σώμα και πάνω απ’ όλα ηθική υπεροχή. Δεν κάνουμε κάτι επειδή απλά μπορούμε να το κάνουμε.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΒΟΞ

Κατά τη διάρκεια της επίθεσης των ΜΑΤ στα Εξάρχεια μια διμοιρία επιτέθηκε στην κατάληψη του ΒΟΞ. Έγιναν συμπλοκές στην είσοδο και τελικά τα ΜΑΤ υποχώρησαν προς Αραχώβης αφού μας έριξαν δακρυγόνα. Εδώ μπαίνει ένα εύλογο ερώτημα: Γιατί στο παρελθόν με την χουντάρα της ΝΔ στην κυβέρνηση όταν έρχονταν τα ΜΑΤ στην πλατεία δεν επιτίθονταν στο ΒΟΞ και το έκαναν τώρα επί ΣΥΡΙΖΑ;

Μια εντολή του υπ. ΠΡΟ.ΠΟ πηγαίνει κατ' αρχήν στην ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. Η ηγεσία την μεταφέρει στους ανώτερους αξιωματικούς και εκείνοι στους επικεφαλής των επιχειρησιακών μονάδων. Η ιδεολογικοπολιτική ανθρωπογεωγραφία τους αστυνομικού σώματος είναι πολύ συγκεκριμένη και έχει διαπιστωθεί και από τα εκλογικά αποτελέσματα και τις προσεγγίσεις του που ψηφίζουν οι μπάτσοι και που το ρίχνουν. Το 60% διέπεται από ακροδεξιές αντιλήψεις. Στις δε μάχιμες δυνάμεις ΜΑΤ και ΔΕΛΤΑ το ποσοστό είναι συντριπτικό. Ουσιαστικά από τα μεσαία στελέχη της αστυνομίας και κάτω γίνεται της κακομοίρας. Σε ανώτερο επίπεδο συναντάς περισσότερο καριερίστες που ελίσσονται πολιτικά και δεν προάγουν συνήθως οι ίδιοι δυναμικές παρεμβάσεις με κατ' εξοχήν επιθετικό προσδιορισμό. Έτσι λοιπόν μια διαταγή που "κατεβαίνει" από το υπουργείο στους ανώτερους και από τους ανώτερους στους επικεφαλής των επιχειρησιακών μονάδων μπορεί και να εκτραπεί από τους ακροδεξιούς θύλακες και τους πλέον φανατικούς που υπάρχουν στο αστυνομικό σώμα. Στο πρόσφατο παρελθόν είχαμε 2 συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου οι μπάτσοι κλείσαν τα ΜΒ και επιχείρησαν κατά το δοκούν αγνοώντας τις εντολές που είχαν. Πόσο μάλλον τώρα που υπαγόμενοι οι μπάτσοι σε πολύ "αριστερούς" κατ' αυτούς πολιτικούς προϊσταμένους έχει συσσωρευθεί στις τάξεις τους μεγάλη ένταση, άμεση απόρροια των ακροδεξιών αντιλήψεών τους. Μια ένδοξη ιστορία των μπάτσων στην Ελλάδα από την εποχή του Μπουραντά και του μηχανοκίνητου τμήματος της αστυνομίας που συνεργάζονταν πλήρως με τους ναζί στην κατοχή έως σήμερα που την πέφτουν παρέα με χρυσαυγίτες σε αγωνιστές. Εν κατακλείδι, δε θεωρούμε ότι ο Πανούσης έδωσε εντολή την Παρασκευή να επιτεθούν στο ΒΟΞ αλλά ούτε καν οι ανώτεροι αξιωματικοί της αστυνομίας. Η χακί φασιστική πλέμπα ξαμολύθηκε και πήρε την πρωτοβουλία.

ΤΟ ΒΑΘΥ ΚΡΑΤΟΣ

Σε περίπτωση που οξυνθούν οι κοινωνικές εντάσεις που θα παραχθούν από μια πολιτική που θα φέρει ρήξη της Ελλάδας με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, τα φαινόμενα αυτονόμησης της αστυνομίας θα αυξηθούν. Αν δηλαδή η χώρα μπει σε περίοδο θεσμικής και οικονομικής απομόνωσης από το ευρωπαϊκό περιβάλλον και τους οργανισμούς του, αυτό θα μετακυλήσει στον πληθυσμό με άμεσο αντίκτυπο μεγαλύτερη οικονομική στενότητα και φτώχεια. Οι κοινωνικές εντάσεις θα κορυφωθούν και μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας θα χωριστούν όπως πάντα δεξιά και αριστερά. Το ακροδεξιό στρατόπεδο θα βγει πολύ ενισχυμένο και φυσικά θα συμπεριλαμβάνει σύσσωμη την αστυνομία. Εκεί η επιρροή του ΣΥΡΙΖΑ στις κατευθύνσεις και στις διαταγές προς την ΕΛ.ΑΣ. θα είναι αμελητέα.

Σε περίπτωση τώρα μιας μεγαλοπρεπέστατης κωλοτούμπας του ΣΥΡΙΖΑ, όπου επί της ουσίας στρογγυλεύοντας τις πολιτικές του να διατηρήσει το υφιστάμενο οικονομικό πρόγραμμα

στην Ελλάδα με μικρές απλώς παραχωρήσεις, αλλά συνολικά αμελητέες, αλλάζοντας απλά τις ονομασίες (από Μνημόνιο σε γέφυρα κ.ο.κ.), εκεί θα υπάρξουν κοινωνικές αντιστάσεις. Αντιστάσεις από έναν κόσμο που θα δει ότι τελικά "η ελπίδα δεν ήρθε" και θα μπει σε μια λογική διεκδίκησης φεύγοντας από την λογική της ανάθεσης που είναι τώρα (ανάθεση στον ΣΥΡΙΖΑ) και της λογικής του φόβου που ήταν επί ΝΔ (φόβου παραγόμενου από πολιτικούς εκβιασμούς των δεξιών κρατούντων που μεταφράζονταν σε μεγαλύτερη καταστροφή που "θα έρθει" από την πτώση τους). Θα διεκδικήσει, αφού είδε ότι ανέθεσε στην Αριστερά αλλά τελικά δεν πήρε τίποτα. Μην έχοντας όμως πλέον ως κυρίαρχη προβολή τον φόβο που λειτουργούσε ανασχετικά, ως προς τις αντιδράσεις του την περίοδο της ΝΔ, αφού ο εκβιασμός του "χειρότερου" μας τελείωσε. Κρατάγαμε τον Σαμαρά για να μην πέσουμε σε μια καταστροφή με τον ΣΥΡΙΖΑ. Με ΣΥΡΙΖΑ που τελικά συγχρονίζεται με τον οικονομικό ιμπεριαλισμό της Ε.Ε. το τέλος του δρόμου και του εκβιασμού σταματά. "Χειρότερο" δεν υπάρχει. Το "χειρότερο" είναι αυτό που βιώνουμε τώρα. Δεν υπάρχει επίσης και "καλύτερο" αφού η εκ νέου διαδοχή της Δεξιάς στην εξουσία είναι το ίδιο και χειρότερη, δηλαδή ακόμα πιο σκληρές πολιτικές. Απ΄ την άλλη όμως θα έχει διατηρηθεί η ψευδαίσθηση ενός κομματιού της κοινωνίας ότι με Αριστερά στην κυβέρνηση υπάρχει περιθώριο διεκδίκησης. Όχι τόσο από την οργάνωση των αντιστάσεων και την ένταση των διεκδικήσεων των "από τα κάτω", αλλά επειδή η Αριστερά στην εξουσία έχει "αυτιά ανοιχτά" και δεν έχει την πολιτική ακαμψία της μπρουτάλ Δεξιάς.

Έτσι ένας κόσμος θα κατέβει στον δρόμο. Εκεί είναι "πεδίο δόξης λαμπρόν" για την αστυνομία να προβεί σε προβοκάτσιες εκτρέποντας εκεί που θέλει την διαταγή που θα πάρει. Οι αντιστάσεις θα χτυπηθούν σκληρά και θα υπάρξει το ίδιο πολιτικό συμπέρασμα από δύο εχθρικά στρατόπεδα: Οι ακροδεξιοί καθώς και κομμάτι των αναρχικών θα μιλήσουν για τη "χούντα της Αριστεράς". Στη συνολική εικόνα αυτοί που θα βγουν άμεσα ωφελημένοι από την "διαπίστωση μιας "αριστερής χούντας" είναι η ακροδεξιά. Άρα καταλήγουμε πάλι ότι όποιο σενάριο και να προκύψει από τις πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ είτε κωλοτούμπας είτε ρήξης, οι επόμενοι στην επετηρίδα του πολιτικού χάρτη είναι η ακροδεξιά πτέρυγα που ξεκινάει από τον Βορίδη και καταλήγει στον Μιχαλολιάκο.

Δε θα υιοθετήσουμε μια λογική ύπαρξης "αριστερής χούντας" όπως όμως δεν υιοθετούμε και μια λογική των υποστηρικτών του ΣΥΡΙΖΑ περί "αριστεράς που συγκρούεται με τους εταίρους". Γιατί ακριβώς για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι "εταίροι". Οι εκφραζόμενες κατ΄ επανάληψην απόψεις της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας που εναρμονίζονται πλήρως με τους οικονομικούς και πολιτικούς θεσμούς της Ε.Ε. και προϋποθέτει διαχείριση των όποιων πολιτικών αλλαγών μόνο εντός αυτού του εταιρικού ευρωπαϊκού περιβάλλοντος, καθιστά τον ΣΥΡΙΖΑ πολιτικό αντίπαλο. Όμως αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει κάτι χειρότερο από έναν

πολιτικό αντίπαλο: τον ταξικό εχθρό. Το ελληνικό “βαθύ κράτος” τον μόνο γνήσιο εγγυητή της λεγόμενης “συνέχειας” του κράτους. Το αστυνομικό-δικαστικό σύμπλεγμα που αγκαζέ με το κεφάλαιο και τα διαπλεκόμενα συμφέροντά του συγκροτούν το “βαθύ κράτος” που ορίζει τους κοινωνικούς μετασχηματισμούς, τα θεσμικά πλαίσια και τους οικονομικούς εναγκαλισμούς της χώρας με τα υπερεθνικά κεφάλαια. Το “βαθύ κράτος” που σε οποιοδήποτε από τα δύο σενάρια θα ορίσει τις εξελίξεις μέσω των μηχανισμών εξουσίας που εμπεριέχει, και φυσικά δεν θα αφήσει στο να έχει καμία ουσιαστική πρόσβαση η “πρώτη φορά αριστερά”. Ένα “βαθύ κράτος” που δεν θα διστάσει να εγκαθιδρύσει ως διάδοχο μπλοκ εξουσίας ό,τι πιο αντιδραστικό έχει δει αυτός ο τόπος τα τελευταία 40 χρόνια.

Στο διά ταύτα. Το κίνημα πρέπει να αντιπαλέψει με δράσεις, θέσεις και δομές δύο συγκεκριμένα πράγματα. Όχι τόσο τον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά την ψευδαίσθηση που επέβαλε αριστοτεχνικά και με μεγάλη πολιτική μαεστρία σε ένα τεράστιο κομμάτι του πληθυσμού ότι θα έρθει αλλαγή και ελπίδα. Αλλαγή και ελπίδα όχι απ΄ τους αγώνες της κοινωνίας, αλλά από μία σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση που εγγυάται κιόλας ότι ο προσανατολισμός και οι πολιτικές της είναι εντός και πλήρως εναρμονισμένες με την Ε.Ε. Το δεύτερο είναι ότι σύντομα θα αντιμετωπίσουμε και την ψευδαίσθηση της ίδιας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ: ότι μπορεί να έχει ισορροπία και επιρροή με την παράλληλη ύπαρξη του “βαθέους κράτους”. Το “βαθύ κράτος” που σύντομα θα βγει στο πολιτικό προσκήνιο (μη αρκούμενο στο πολυδαίδαλο μηχανισμό που ασκεί καθημερινά πολλές μικρές αλλά καίριες πολιτικές), βάζοντας σε κυβερνητικό αξίωμα τον απόλυτο εκφραστή του: τον φασισμό που θα εκπροσωπεί ένα από τα χίλια πρόσωπα του φασιστικού ελληνικού πολιτικού συστήματος.

Ο αγώνας για την οργάνωση των αντιστάσεων της κοινωνίας απέναντι στις ψευδαισθήσεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι καθήκον μας.

Η οργάνωση των δομών μας για την αντιμετώπιση του φασισμού που έρχεται είναι απαραίτητη για την επιβίωσή μας.

Σύντροφοι/Συντρόφισσες από το Κ*ΒΟΞ

athens.indymedia.org